

Sobota 3. týždňa v Cezročnom období: v náručí nášho Boha Otca

Komentár na sobotu 3. týždňa v Cezročnom období. „A im povedal: Čo sa tak bojíte?! Ešte stále nemáte vieru?“ Pán od nás žiada vnútorné dozrievanie: prejsť od dieťaťa, ktoré sa sťažuje a hnevá, lebo sa mu zdá, že otec mu nevenuje pozornosť, k dieťaťu, ktoré dôveruje, ktoré sa zveruje do otcovho náručia.

Evanjelium (Mk 4, 35-41)

Keď sa zvečerilo, povedal Ježiš svojim učeníkom:

„Prejdime na druhý breh.“

I opustili zástup, a vzali ho so sebou tak, ako bol, na lodi. Boli s ním aj iné lode. Tu sa strhla veľká víchrica a vlny sa valili na loď, takže sa loď už naplňala. On bol v zadnej časti lode a spal na poduške. Zobudili ho a povedali mu:

„Učiteľ, nedbáš o to, že hynieme?“

On vstal, pohrozil vetru a povedal moru:

„Mlč, utíš sa!“

Vietor prestal a nastalo veľké ticho. A im povedal:

„Čo sa tak bojíte?! Ešte stále nemáte vieru?“

Zmocnil sa ich veľký strach a jeden druhému hovorili:

„Čo myslíš, kto je to, že ho i vietor, i more poslúchajú!“

Komentár

Tak ako učenikom, aj nám sa často stane, že žijeme uprostred búrok.

A búrky nášho života, naše nešťastia a pády, naše prehry a zlyhania, choroby a utrpenie odhaľujú našu zraniteľnosť. A zároveň odhaľujú, kam sme umiestnili svoje istoty.

Problém učenikov spočíva v tom, že sa nechali touto búrkou vystrašiť, mali strach. Myslia si, že Kristus, hoci bol s nimi, ich v skutočnosti opustil. „Učiteľ, nedbáš o to, že hynieme?“ hovoria mu.

A on im odpovedá: „Čo sa tak bojíte?! Ešte stále nemáte vieru?“

Tvárou v tvár životným búrkam môže mať kresťan postoj, ktorý očakáva nepretržitý, neustály, invazívny Boží zásah. Alebo môže mať postoj viery.

Pán od nás žiada vnútornú zrelosť: prejsť od dieťaťa, ktoré sa sťažuje a hnevá, pretože sa mu zdá, že otec mu nevenuje pozornosť, k dieťaťu, ktoré dôveruje, ktoré sa zveruje do otcovho náručia.

V živote kresťana je to rovnaké ako s dieťaťom, ktoré sa učí chodiť. Jeden krok, druhý, padá, opäť vstáva. Vždy pod pozorným dohľadom otca, ktorý ho povzbudzuje, dvíha, ale nenesí ho stále na rukách len kvôli tomu, aby nikdy netrpelo.

V našich búrkach sa musíme obracať k Pánovi, utiekať sa k nemu, pretože On je vždy po našom boku, ale nie natoľko, aby nás tej búrky zbavil, ale aby nám pomohol rásť, dozrievať.

Možno sme v tej búrke tou
pomocnou rukou, ktorá pomáha
druhým kráčať; loďou, na ktorej sa
môžu stretnúť s Bohom, ktorý na nás
nikdy nezabúda.

Luis Cruz // miodrag ignajatovic
- Getty Images Signature

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/sabado-to-3/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-to-3/) (25.03.2025)